

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2668/2020
02.07.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић, др Илије Зиндовића, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Илија Лукић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, МО, коју заступа Војно правобранилаштво из Београда, ради утврђења дискриминације, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Гж бр. 7400/19 од 03.10.2019. године, у седници већа одржаној дана 02.07.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ посебна ревизија тужиоца.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења Апелационог суда у Београду Гж бр. 7400/19 од 03.10.2019. године.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Апелационог суда у Београду Гж бр. 7400/19 од 03.10.2019. делимично је потврђено а делимично преиначено првостепено решење о трошковима садржано у ставу 2 изреке пресуде на основу признања Вишег суда у Београду П бр 20191/18 од 26.02.2019. године. Потврђено је првостепено решење у делу којим је тужена обавезана да тужиоцу накнади трошкове у износу од 6000,00 динара са каматом од извршности до исплате. Преиначено је првостепено решење и одбијен захтев да тужена накнади тужиоцу трошкове поступка у износу од 2.850,00 динара са каматом од извршности до исплате. Обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове другостепеног поступка у износу од 6.000,00 динара.

Тужилац је преко пуномоћника благовремено изјавио ревизију против другостепеног решења у делу којим је преиначено првостепено решење о трошковима поступка и делу којим је одлучено о трошковима другостепеног поступка. Ревизију је изјавио као посебну са позивом на одредбу члана 404. ЗПП ради разматрања правних питања у интересу равноправности грађана, уједначавања судске праксе и новог тумачења права.

По члану 404. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 и 55/14) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у

интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Поступајући на основу цитиране законске одредбе Врховни касациони суд није дозволио одлучивање о посебној ревизији. Разлози ревизије не указују на потребу да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права. Нема потребе ни за уједначавањем судске праксе. Одлучивање о трошковима поступка засновано је на одредбама чланова 150. до 173. ЗПП. Трошкови поступка су споредно потраживање, које не чини главни захтев и различити су за сваки случај посебно. У сваком конкретном случају, као и у предметном, цени се оправданост захтева за накнаду трошкова са аспекта одредбе члана 154. ЗПП. Трошкови који нису настали, јер нису плаћени, а постоји разлог за ослобађање од плаћања, не могу бити предмет накнаде.

Трошкови поступка који представљају споредно потраживање нису сагласно одредби члана 28. став 2. ЗПП меродавни за оцену дозвољености ревизије, па ревизија изјављена само против решења о трошковима поступка није дозвољена. Нема места примени члана 41. став 4. Закона о забрани дискриминације који прописује да је ревизија увек дозвољена јер се не ради о решењу заснованом на овом закону.

На основу изложеног, Врховни касациони суд је ревизију одбацио применом члана 413. ЗПП и одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија,
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**